

א משה קבל תורה מסיני ומסרה וכו'. כבר
כתבו המפרשים דמסכתא זו נקראת
אבות כי המוסרים אשר בה הם אבות לכל
המוסרים אשר בעולם ומאבות יצאו תולדות
עשר ידות מדובר בם נכבדות. ולהיות כי עיקר
המדות טובות היא הענוה ואשכחן דמשה רבינו
לא אהדרי"ה קרא אלא בה והיא עיקר כל
מעשה הטוב אי לזאת מראש מקדמי ארש רמז
התנא מדת הענוה. ונקדים מאמרם ז"ל פני
יהושע כפני לבנה זקנים שבדור אומרים אוי
לה לאותה בושה או לה לאותה כלימה ופירש
הרב מהר"י חאגי"ז ז"ל שהכונה כלפי משז"ל
דיהושע היה משמש למשה רבינו ובכל יום
מתקן הספסלים ומכבד בית המדרש וכיוצא
ומשו"ה זכה לירש כתר משה רבינו כמש"ה
נוצר תאנה יאכל פריה כמשז"ל ומסתמא הזקנים
היו בושים לשמש בית אולפנא כמעשהו ממנו
ולכך נסוגו אחור וז"ש פני משה כפני חמה
פני יהושע כפני לבנה שזכה יהושע לירש
כתרו וזיו אקונין שלו צורת הלבנה אז ביום
ההוא זקנים שבאותו הדור שהיו מתביישים
לשמש למשה רבינו כיהושע וראו שלא כיוונו
יפה היו מצטערים ואומרים אוי לה לאותה
בושה וכלימה שהיינו מתביישים לשמש למשה
שאלמלא שמשנוהו כיהושע הלא גם בנו יורשים
כתרו והיו מתאוננים לשעבר ע"כ דבריו: